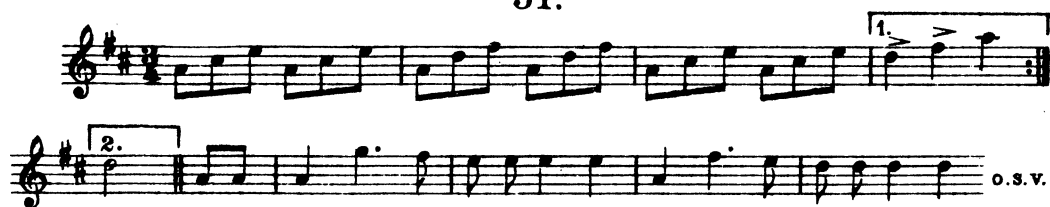

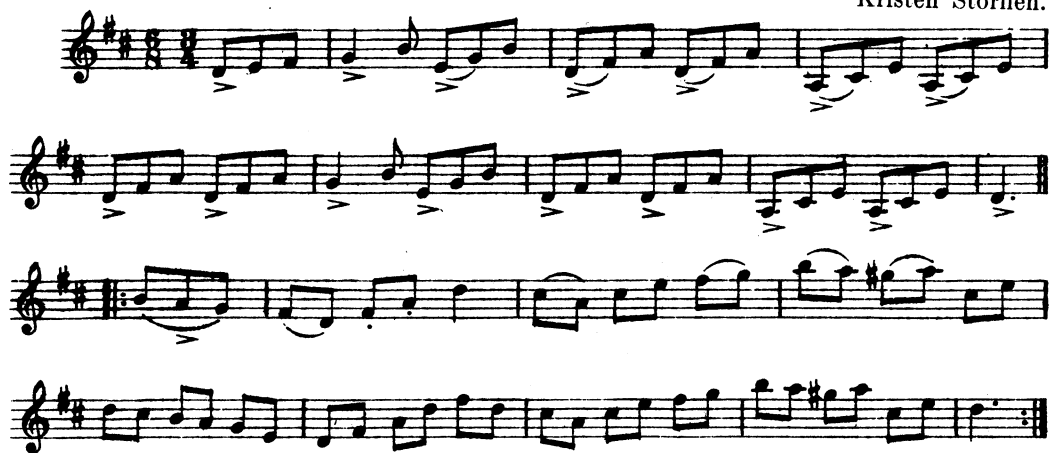
50.

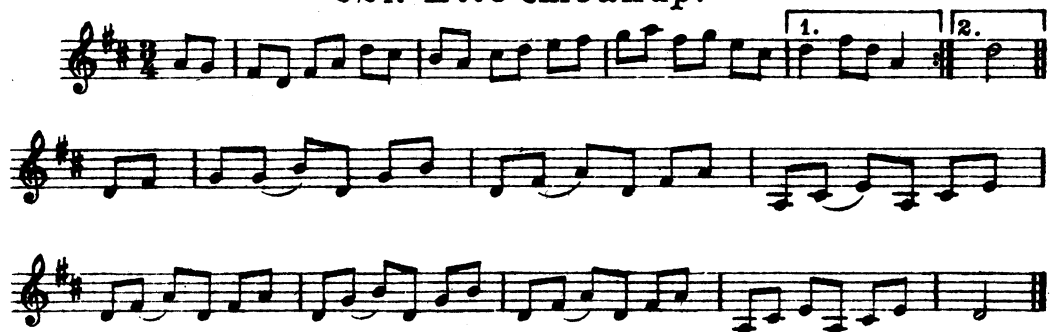
51.

52^a. Vøgga (eller „Kaſtein Sæter.“)

Kristen Storlien.

52^b. Ette' om Jakup.

K. S.

53-54. Valser for Munnharpe.

53.

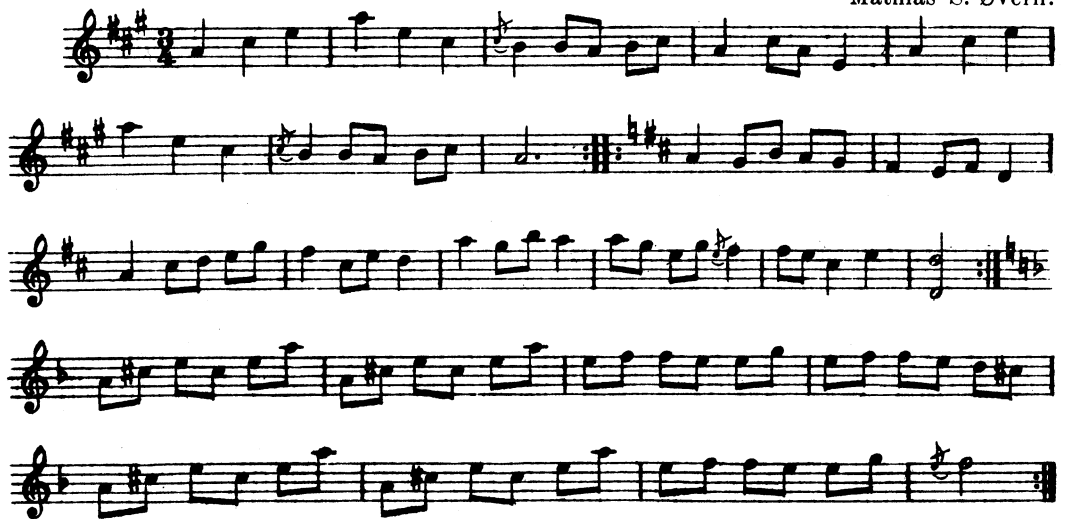
54.

Olav Aukrust.

55.

Mathias S. Øverli.

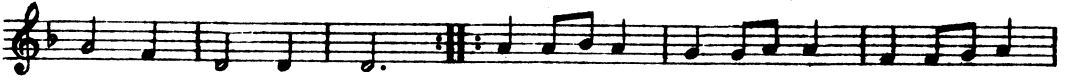
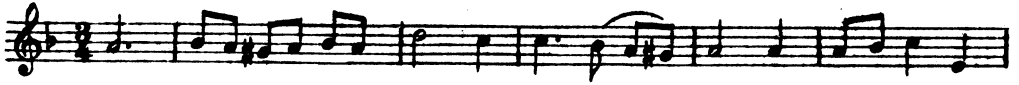

56.

57.

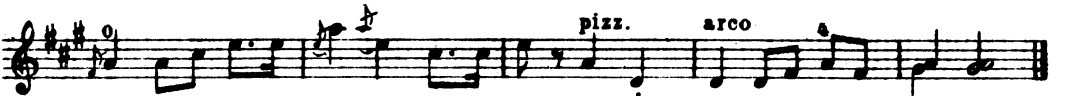
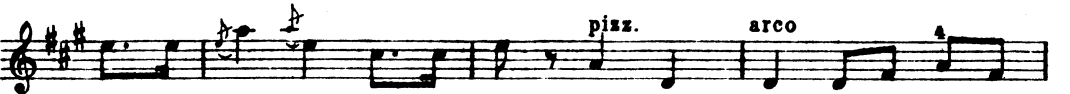

58.

Ivar Blekastad.

59.

60.

VIII. Ræglar og leikar.

1a.

Live K. Øvrehovi.

1. Mor-ten ga me fys - ste kvel - den i ju - la eit mje - la - høynn,
 eit pe - parkøynn, ein li - ten fjø - ra fu - gel som vël ku - ne flu - ge.

2. Morten ga me an - dre kvel - den i ju - la tvau faar, eit mje - la - høynn,
 eit pe - par - køynn, ein li - ten fjø - ra fu - gel som vël ku - ne flu - ge.

3. (Morten ga mé) treja (kvelden o.s.v.) trigjæs tvau faar o.s.v. 4. (fjore) fi - re fei - te svin, trigjæs o.s.v.

5. (fem - te) . . fem yks - né, fi - re fei - te svin o.s.v. 6. (set - te) . . ju - la
 seks kjy fem yks - né o.s.v. 7. (sjauande) sjau tynn. sæ' - e, seks kjy o.s.v.

8. (aattan - de) . . aat - te gan - ga - re graa, eil - le flèt - ta rompaa mægull aa - lom paa, sjau tynn osv

9. (ni - an - de) nie fi - ska - re smaa o.s.v. 10. ti - e lang - skjép aa raa' o.s.v.

11. (syl - løy - te) . . syl - ve dren - gje, sty - re aa - ker aa en - gje o.s.v.

12. (tolv - te) . . tolv gjeit i fjeil - lom eil - le vó - ró kvi - te som mjeil - lom o.s.v.

13. (tret - tan - de) . . tret - ten buk - ke, eil - le bret - ta paa rom - pa, tolv gjeit i fjeil - lom o.s.v.

Takten efter ordenes betoning. Mærk særlig v. 8, hvor der maa synges i let jevn takt uten særlig vegt paa hver-ken „allé“, rompa“ eller „fletta“.

Barbro Klepp.

Mar-tén ga me tret-tan-de kvel-den i ju-la tret-ta bukké ail-le
 bret-ta paa rom-pa tolv u-to rei-re den som gjor-de vei-re aa
 el-le-ve dren-gje sty-re aa-ker aa en-gje tie langskjepp aa raa' nie
 fi-ske-re smaa aat-te gan-ge-re graa mæ sylv-sa-le paa
 sjau tyn-ne-sæ-i, seks kjy, fem yksne, fi-re fei-te svin, tri faar, tvægjæs, eit
 mje 'a høynn, eit pe-parkøynn, ein li-ten fjø-ra fu-gel som vèl ku-ne flu-ge.

2.

Live K. Øvrehovi.

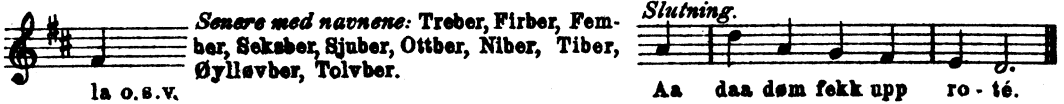
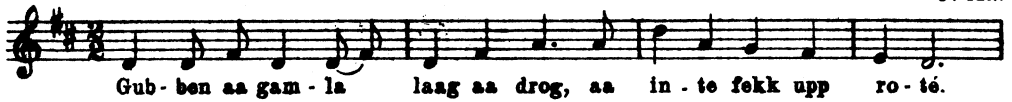
1. Den før-ste ju-le-dag send-te Mar-ja mé gav, gav, gav, ga-va mi: en
 fuggel i mi hand som en jom-fru paa sit fang, den fæ in-kje du.

2. To fiskeri i flo. 3. Tre byg i vor lo. 4. Fire deilige svin.
 5. Fem høns, fem egg i vort høns. 6. Seks faar, seks lam i
 vort faar. 7. Syv gaard, syv bønd paa vort gaard. 8. Otte gjet, otte
 bukker i vor gjet. 9. Ni su, ni griser i vort su. 10. Ti ku, ti kalv i
 vor ku.

3.

Olav Aasmundstad.

Vil du, vil du, vil du, vil du, vil du, vil du mæ mé u-ti marken gaa?
 ja menn, ja menn, jamenn, jamenn, ja menn, der ska den tre-dev-te stre-ken staa.

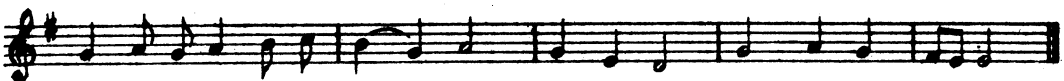
IX. Kjæmpeviser.

1.

Olav Aukrust.

2a.

2b.

3.

4.

Olav Aasmundstad.

5.

Mari Holbø.

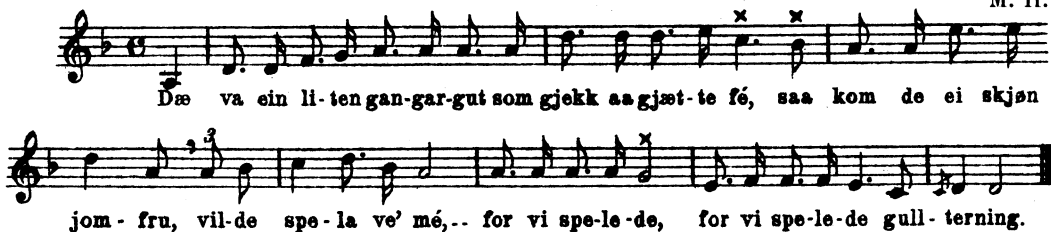
6.

M. H.

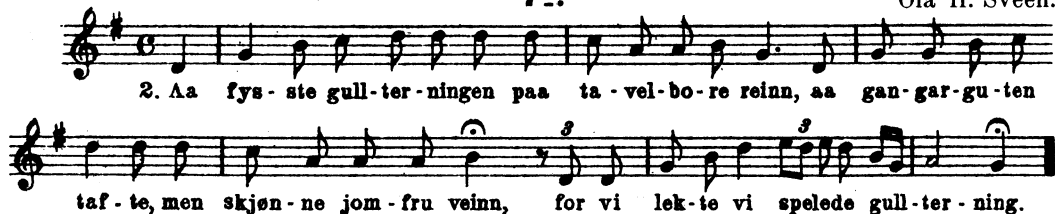
7a.

M. H.

7b.

Ola H. Sveen.

8.

9.

Mari Holbø.

10.

Marit Leirdale.

X. Fra Skottetoget.

1. Sinklars marsjen og Prillar-Guri-slaatten.

Ivar Olstad.

Langsommere.

2. Prillar-Guri.

Olav L. Holø.

Fine.

D. C. al Fine.

3. Prillar-Guri.

4. Taa Sinklars-marsjom.

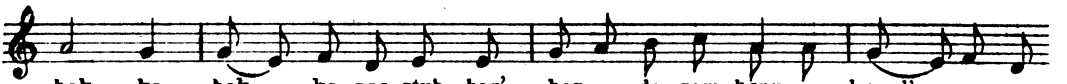
XI. Bygdedigtere.

1a. Av Knut Pedersen Soksen.

(omkr. 1750).

Kraa-ka ho gjekk paa aak-re, hem-ta kenn, kakk - spet ten sat og
 Halv-ni - an de haug i Haa-laa-gjorde va, den ei - ne up - pi - vi den
 Ut - ta - for der som kluk - kun hekk, der som ho Plk - ke

hak - ka, hak - ka paa stub-ban' har - de som henn, høyrd' eg re - ye
 an - dre, spør meg ik - kje meir kor sæl - ju kall'n sto, han stod paa ein
 bud - de, der va de ein somdøm kal-la Stett,. bó - nedøm paa

kor ho kok - ka. Ler - kja ho sat og spe - la saa villt, su - lo ho flaug og
 solskjins ran - de, i roten va'n lo-de i toppe va'n vid, og der va sen-gjerum for
 det - ta trud - de, der va de'n mann som heit - te Nils, hanskræm-de meddes-sa

svin - ga saa snilt, ei li - tol fu - ru - lus,
 tvo heil for tri mang ein dag ha'n staatt og
 of - te saa illt med eg va'n li - ten gut,

sporv og ham - pe - tjuv høyrd' eg træ-sten kor han skrat - ta.
 vo - re fot - spenn - stokk for folk som der har gaatt og van - dra.
 naar eg skul - de ut, da maat - te eg meg for - gru - ve.

1b.

Kraa - ka, hogjekk paa aak-re, hen-ta koinn, hak-ke-spet-ten sat og hak-ka,
 hak-ka paa stubban har - de som heinn heyr-de eg kaa rey - e kaak - ka.
 Su - lu - ho sat og spel - te so nett, ler - kja ho flaug og svin - ga so villt,
 ei li - tol fu - ru - lus, sporv og ham - pe - tjuv, heyr-de eg kaa trosten skrat-ta.

1c.

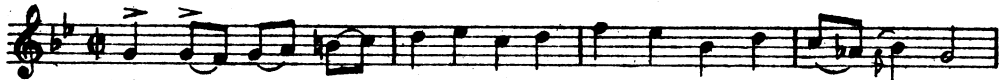
Stund-om so gjekk eg hul - la... en- gje spret - ta kaa ho sul - la

2a.

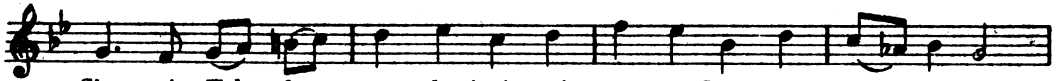
Statt upp, statt upp, sjaa at - æn - de, heyr Sylv - Strein - gjin, kaa dem læt
 Sjaa ei Hul - der som du brein-ne, som taa Lyst - na aat de græt.
 Man - ge, veit e, paa de snik - te, læt me bli di Gjæn - te!
 In - gó, som de bæ - re lik - te, he du Bo aa væn - te.

2b.

Statt upp, stattupp, sjaa at - æn - de heyr Sylv - Streingjin, kaa dem læt!
 Sjaa ei Hul - der, som du brein-né, som taa Lyst-na aat de græt.
 Man - ge veit e, paa de snik-te, læt me bli di Gjæn-te!
 In - gó, som de bæ - re lik-te, he du Bo aa væn - te.

Statt upp! statt upp sjaa at-æn-de! Høyr Sylvestreingjin kaa døm læt!

Sjaa ei Hul-der som du brein-né, som taa Lyst-na aat de græt.

Man-ge, veit e, paa de snik-te; læt me bli di Gjæn-tel

In-gór, som de bæ-re lik-te hø du Bo aa væn-te.

2d.

Statt upp, statt upp, sjaa att-æn-de, hørsylvestrein-gjin kaadøm læt.

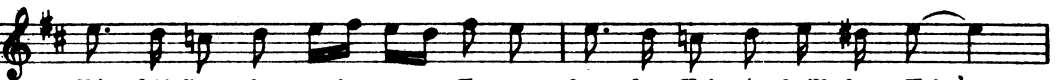
3a.

Oss ha gjort kaa gjæ-rast skul-le y-sta Óat aa kjin-na Smør,

naa staar att aa kløv-ja Øy-kjin, sæt-ja Laas for Sæ-ter-Dør.

Kór-kjé finst dæ mei-re Fø-e hær for Hei-é heill for Krist,

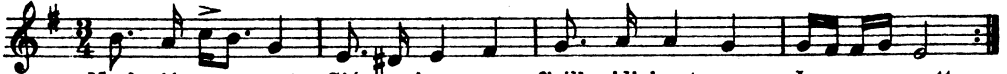
Gla' æ oss oss slæpp aatt Byg-den, mei-re gla' æ Ku-é vist.

3b.

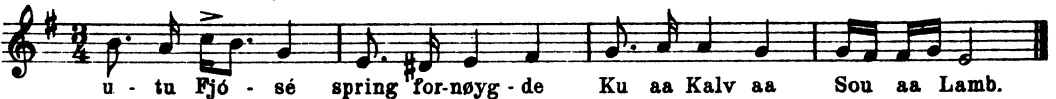
4.

Mark-jé grø-nast Sjó-genbraa-na, fjeill bli bært aa Lcu-ve sprætt.
Mu-ri-Ny-kjyl staar til Da-lom, ku-é se fæ e-ta mætt.

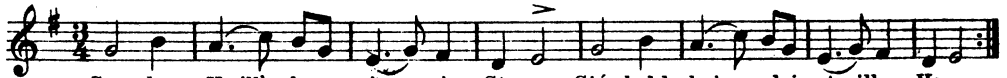

Altsom li-vi byd-ja kræ-ka Bjønn 'n kjøm taa Hi-é fram,

u-tu Fjó-sé spring for-nøyg-de Ku aa Kalv aa Sou aa Lamb.

5.

Gam-le Kæill'n kom inn i Stu-gu, Sjóghekk kring glein-skæilla Hugu.
Krykkja hjølt 'om fram Aa-rin, U-tu Ou-ga pul-la Taarin.

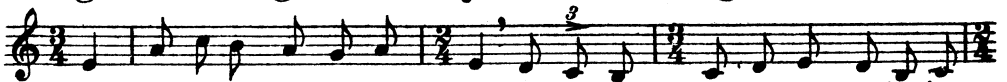

Hæinn 'tu reid-de Eilsskinn-Brók Sylv-be-slig-ne Snus-høin tók,

stab-bin sæt-te hæinn se paa, byd-ja skjøl-vand kve-a saa:

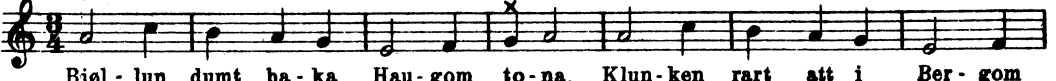
6. Engebart Hougens „Avskje mæ Høvringen“ (cfr. vals nr.46).

Sjaa Sol'e paa A-na-ri-pigg! Naagaar ho dit, som ho um Natte
Bu-dei-askvat-ta fraa sitt Sel, „Aa mon-tru Ku-'e kjømnaa taa se

ligg, mein fyst ho me aa Stein aa Tre aa eil-le te for-gyl-le lyt
sjø? Hu-ru-li-lu-li-hu-li-hul mi ay-te Ku æ grum-mast støtt.

Bjøl-lun dumt ba-ka Hau-gom to-na, Klun-ken rart att i Ber-gom

ljo-ma, Bek-kein sil-la som Taa-re stilt, e æ hog-ilt.

Variant.

Bjøl-lun o.s.v.

o. s. v.

XII. Salmetoner.

1a.

Anne Turtum og Gudrun Aukrust.

Den elsk - te Je - ru - sa - lems Læng - sel mig
 nø - der at i - le til Je - sum som du - en til
 No - ah i Ar - ken at hvi - le. Ak, hav - de jeg
 vin - ger som ør - nen sig svin - ger! Jeg vil - de op -
 fa - re fra alt det mig tvin - ger og stin - ger.

1b.

Klokke Lund.

Den elsk - te Je - ru - sa - lems Læng - sel mig nø - der at i - le
 til Je - sum som du - en til No - ah i ar - ken at hvi - le.
 ak, hav - de jeg vin - ger som ør - nen sig svin - ger!
 Jeg vil - de op - fa - re fra alt det mig tvin - ger og stin - ger.

2.

Marit Glimsdal.

At si - ge Ver - den ret Farvel i Li - vets Gry og Li - vets Kvæld
 er li - ge tungt at nem - me; det lær - tes al - drig her paa jord,
 var Je - sus ei du i dit Ord hos os som du var hjem - me.

3.

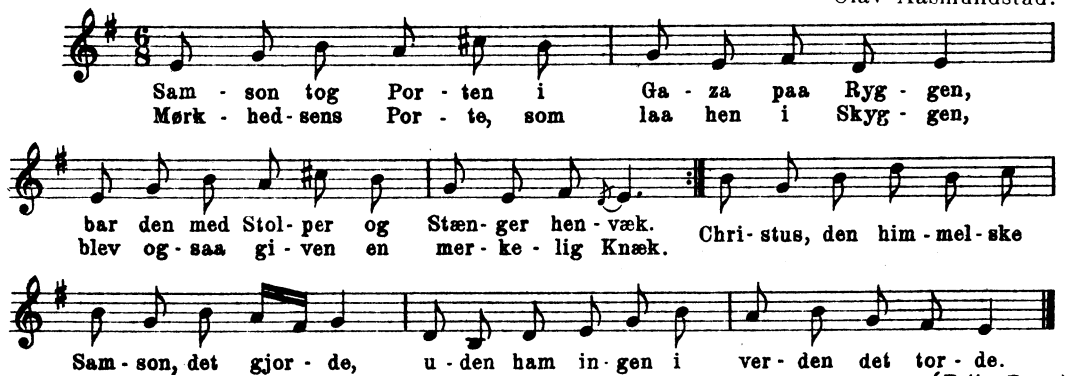
Sa - lig og e - vig hos Gud u - di Naa - de, er de i
 Le - ver for Gud og for Men - ni - sken baa - de, ær - lig, Gud -

Ti - de be - tæn - ker sig om: saa at de maa
 fryg - tig, op - rig - tig og from,

Him - me - rig faa, naar de om - si - der skal læg - ges paa Straa.

4.

Olav Aasmundstad.

Sam - son tog Por - ten i Ga - za paa Ryg - gen,
 Mærk - hed - sens Por - te, som laa hen i Skyg - gen,

bar den med Stol - per og Stæn - ger hen - væk. Chri - stus, den him - mel - ske
 blev og - saa gi - ven en mer - ke - lig Knæk.

Sam - son, det gjor - de, u - den ham in - gen i ver - den det tor - de.

5.

O. Aa.

Om Ho - re - ri at ta - le be - fa - ler sjet - te Bud; den

Synd har læn - ger Ha - le end vel kan si - ges ud: Den ø - ves ei a -

le - ne paa to og tre Slags Vis, men er i man - ge Gre - nesomtykkeste Klunger Ris.

6.

(Petter Dass.)
Anne Turtum.

Jeg gaar i fa - re hvor jeg gaar, min sjæl skal al - tid tæn - ke
 at Sa - tan al - le - veg - ne staar i vei - en med sin læn - ke.

Hans skjul - te hel - ved - brand mig let for - vil - de kan,

naar jeg ei paa min skan - se staar, jeg gaar i fa - re hvor jeg gaar.

Det ko - ster mer end man fra først be - tæn - ker, at
 væ - re tro i det som Gud os skjæn - ker, i Kjær - lig - he - dens
 før - ste Kraft at staae, til man os seer fra Kam - pens Plads at gaao.

8a.

Ola Aukrustbakken.

Jeg ser dig sø - de, Lam at staa paa Zi - ons Bjer - ge - top,
 men ak den Vei du maat - te gaa saa tung saa trang der - op.
 O Byr - de som paa dig var kast, al Ver - dens Skam og Last
 saa sank du i vor Jam - mer ned saa dybt som in - gen veed.

Variant.

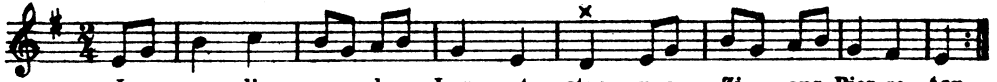
Ivar Blekastad.

8b.

Synne Semonsdatter Ivastugun.

8c

Jeg ser dig, se - de Lam at staa paa Zi - ons Bjer-ge - top.
Men akl den Vei du maat - te gaa saa tung, saa trangder - op.

O! Byr - de som paa Dig var kast, al Ver - dens Skam og Last.

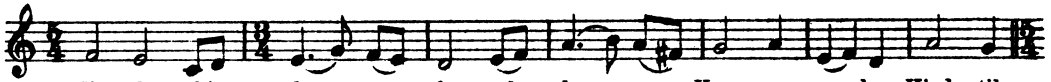

Saa sank Du i vor Jam - mer ned, saa dybt, som In - gen veed.

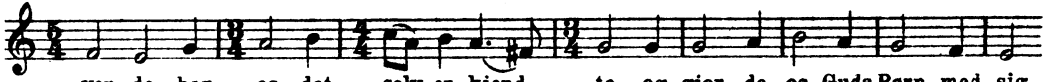
9.

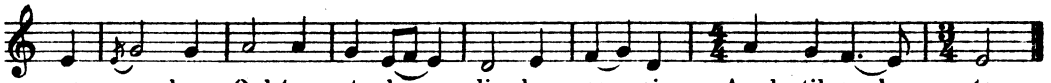
Vel - sig - net væ - re Je - su Navn og pri - set for - u - den al

En - de; thi det er den ud - kaar - ne Havn, som os kan Hjælp til -

ven - de; han os det selv er - kjend - te og gjor - de os Guds Børn med sig,

som paa hans Ord tror sta - de lig, han os sin Aand til - send - te.

10.

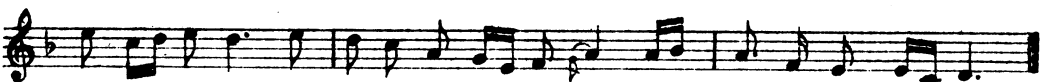
Olav Aasmundstad.

Til Fa - der Vor at en - de da sjun - ge vi nu frit;

vi sjun - ge og be - kjen - de, at Ri - get det er dit. O GUDI!

Din Her - re - magt er o - ver gan - ske Jor - den med Æ - re vidt ud - strakt.

(Petter Dass.)

11.

Lars Nordsæter.

Vor Gud er tro i Liv og Død, vort Kors Kalk han ei med Gift vil
blande. Han bli-ver og vor Fa-der i vor Nød, hans kjærlig Mund kan Si-ne ei for-
bande. O hør, hvor han til - raa-ber dig med Magt: Vær u - forsagt! Vær u - forsagt!
Varianter:
Vort Kors Kalk han Vort Kors Kalk han ei med Vær u-for-sagt! Vær u-forsagt!

12.

Gurine Nordsæter.

Kor - set vil jeg al - drig svi - ge, som saa sa - lig bli - ver endt.
Skul - de jeg en Chri - sten væ - re u - den Chri - sti Kors at bæ - re?
Nei, jeg har, vil Je - sus si - ge, al - drig den di - sci - pel kjendt.
Kor - set skal jeg al - drig svi - ge, som saa sa - lig bli - ver endt.

13.

Guro Krøkje.

Kom-mer nu al-le til him-len at gaa. Je-sus er vei-en at vandre hen paa.
Hvo sig om-vender, tror og be-kjen-der og synden en-der, han naa-de skal faa.

14.

Kom Regn af det høi - e lad Jor - den op - li - ves som
at hvad os vor Je - sus har lo - vet, maa gi - ves i
Li - li - e - dal Gud la-de det ar - me for - tør - re - de
tu - sin-de - tal.

Mod for - fri - ske og læd - ske med him - mel - ske Væd - ske af
 Pa - ra - dis - flod, af Pa - ra - dis - flod. *Variant:* og Kom Regn

15.

Anne Turtum.

Ak her - ne - de er saa of - te tungt og trangt og mørkt for
 en Je - su brud. Of - te rin - der træng - sels taa - re ned
 og bræn - der saart, o for - barm dig, Gud! Men der hjem - me, ak der -
 hjem - me i . Guds stad, der er sor - gen u - kjendt, der er
 hjer - tet glad. Tænk, tænk at faa kom - me did,
 og faa hvi - le ud fra al nød og strid.

16.

I Je - sus sø - ger jeg min Fred, al Ver - den
 har kun Smer - te, hans Vun - der er mit Bli - ve - sted, der
 hvi - ler sig mit Hjer - te, der kan jeg bo i stil - le Ro, der
 fin - des alt det, som min Tro saa læng - sels - fuld be - gjær - te.

O Gud ske Lov til e-vig Tid for al sin God-hed og Naa-de,
som mig har be-va-ret med stør-ste Flid, u - di den-ne Nat fra Vaa-del

18a.

Vel - sig - net væ-re Je - su Navn og pri - set for-u-den al
En-de, thi det er den ud - kaar - ne Havn, som os kan Hjælp til -
ven-de, han os det selv er - kjend-te og gjor-de os Guds Børn med
sig, som paa hans Aand tror sta-de - lig, han os sin Aand til - send - te.

18b.

Lars Nordsæter.

Vel - sig-net væ-re Je-su Navn og Pris for-u-den al En-de;
thi det er den ud - kaar - ne Havn, som os kan Hjælp til-ven-de;
han os det selv er - kjend-te og gjor-de os Guds Børn med sig,
som paa hans Aand tror sta-de - lig, han os sin Aand til - send - te.

19.

Gurine Nordsæter.

O de sjæ-le de a - le-ne som med Je-su sig for - e - ne.

de-res her-lig-hed er stor, som fra ver-dens lyst for-drev-ne, e-re eet med

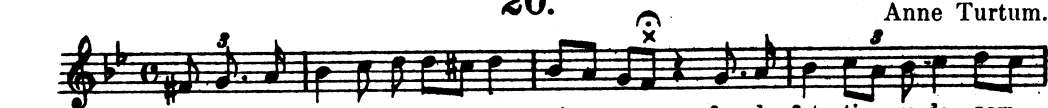
Varianter:

Je-su blev ne at de i hans hjer-te bor.

20.

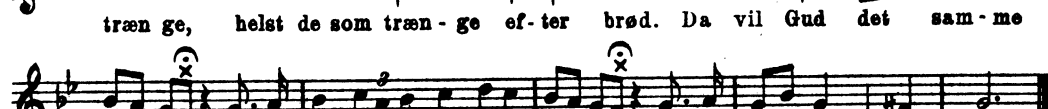
Anne Turtum.

Duska! og ei di-ne dø-re stæn-ge for de fat-ti-ge de som

træn-ge, helst de som træn-ge ef-ter brød. Da vil Gud det sam-me

gjø-re luk-ke til si-ne naadens dø-re for din sjæl, naardu er død.

21.

Olav Aukrust.

Naar mit Øi-e, træt af Møi-e mærkt og vaadt af Taa-re-regn
ser med Læng-sel fra sit Fæng-sel op mod Sa-lems bli-de Egn.

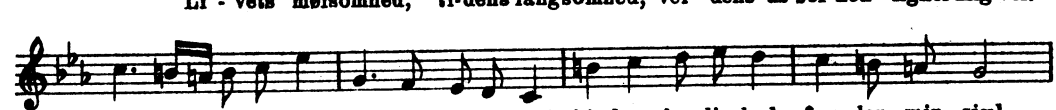

O, da svin-der al min Ve, ba-re ved der-op at se.

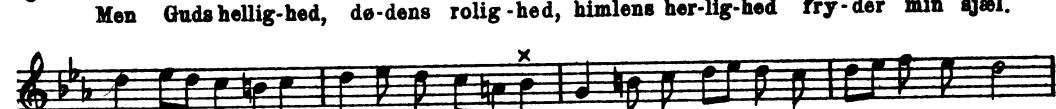
22a.

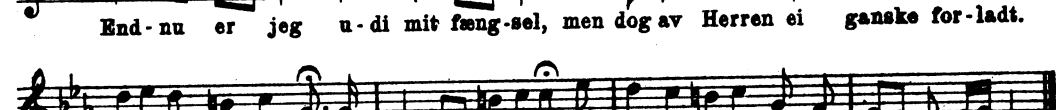
Li-vets møisomhed, ti-dens langsomhed, ver-dens us-sel-hed ligner mig vel.

Men Gudshellig-hed, dø-dens rolig-hed, himlens her-lig-hed fry-der min sjæl.

End-nu er jeg u-di mit fæng-sel, men dog av Herren ei ganske for-ladt.

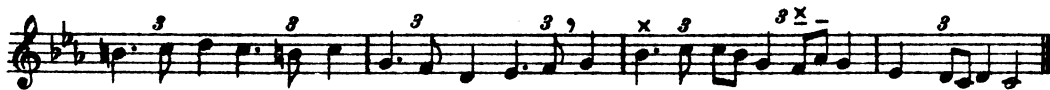
Bliv fast med haabet, kast trofast an-ker og vær saa trøst-ig min sjæl u-di Gud.

Li - vets Mæt - somhed, Ti - dens Langsomhed, Verdens Us - sel - hed lig - ner mig vel;
men Guds Hel - lig - hed, Himlens Her - lig - hed, Dødens Ro - lig - hed fryder min Sjæl.

End - nu er jeg u - di mit Fæng - sel, men dog af Her - ren ei gan - ske for - ladt.

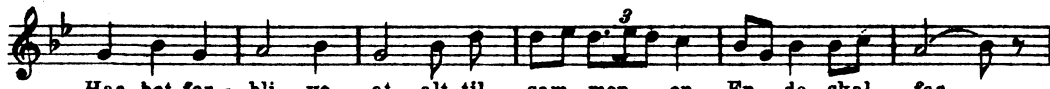
Bliv fast i Haa - bet, kast Trofastheds Anker, vær glad og vær trø - stig, min Sjæl, u - di Gud.

23.

Olav Aukrust.

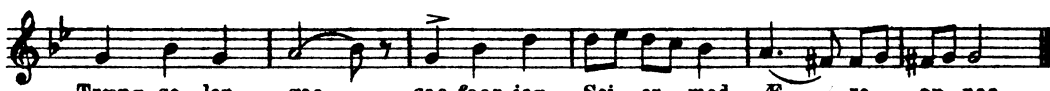
Om jeg end her al Trængselskal li - de, saa vil jeg i Tro - en og

Haa - bet for - bli - ve, at alt til - sam - men en En - de skal faa.

Naar jeg af Træng - se - lens Sko - le skal gaa, - gaa, - gaa, af

Træng - se - len gaa, saa faar jeg Sei - er med Æ - re op - naa.

24.

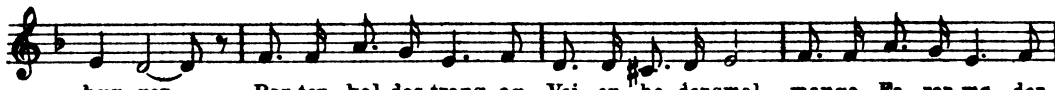
O. A.

In - gen vin - der frem til den e - vi - ge Ro, som sig ei væl - dig frem -

tvin - ger Sjæ - len maa ud - staa en Kamp for den Tro, hvor - af vor Sa - lig - hed

hæn - ger. Por - ten kal - des - trang og Vei - en he - dersmal, mange Fa - rer mø - der

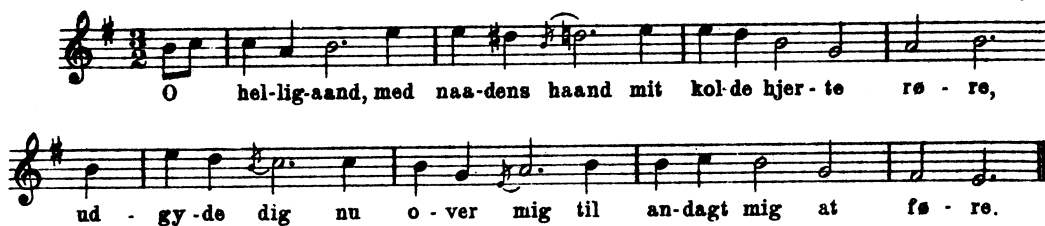

her i tusind - tal. Men her gjælder træn - ge, ja træn - ge sig frem, el - lers er Himlen for - loren.

26.

Guro Krøkje.

27.

Ole Lund.

28.

29^a.

Tosten Pålson Nerjordet.

Vær trø-stig, mit hjer-te, be-drøv dig ei mer! Og tænk dig til-bedste dog
al-le ting sker. Vil Gud det for-ord-ne, lad ly-ne og tord-ne, saa skinner nok
so-len om-si-der i-gjen. Vær der-for fri-mo-dig og sor-gen kast hen.

29^b.

30.

Guro Krøkje.

I Him-me-rig der er ei Suk, ei Sorg, ei Pi-ne,
der kjen-der di-ne dig, der kjen-des jeg af mi-ne,
ei Ø-re ha-ver hørt, ei Øi-ne ha-ver set
den Glæ-de som os er i Him-me-rig be-red.

31.

G. K.

Hvor-hen skal jeg dog fly fra Lo-vens Tor-den-sky.

med mi - ne Syn - der man - ge, hvor skal jeg Trø - sten
fan-ge? Thi he - le Ver - den vi-de ei let - te kan min Kvi-de.

32.

Anne Johannesdatter Grimstad.

Op al den Ting som Gud har gjort hans Her - lig - hed at pri sel
Det mind - ste han har gjort er stort og kan hans Magt be - vi - se.

33.

Et er nø-digt det - te e - ne

34^a.

Marit Leirdale.

O sto-re Gud, vi lo-ve dig, vi si-ge tak e - vin-de-lig.
Den gan-ske vi - de ver-den ved, at du er Gud i e - vig - hed.

34^b.

Hanna Nordsletten.

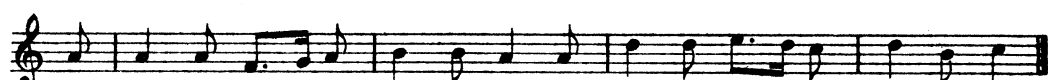
O sto-re Gud vi lo-ve dig, vi si-ge Tak e-vin-de - lig
Al Verden san - der det og veed, at du er Gud af E-vig - hed.

34c.

Anne Johannesdatter Grimstad.

O sto - re Gud, vi lo - ve dig, vi si - ge Tak e - vin - de - lig!

Al Ver - den san - der det og veed, at du er Gud af E - vig - hed.

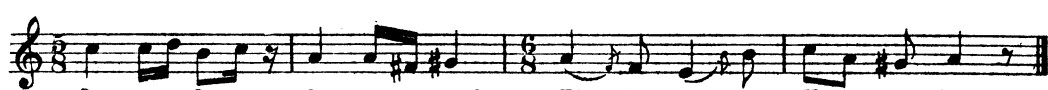
35.

Op, I Krist - ne ru - ster E - der, Kri - sti lem - mer, ud paa vagt!

Sa - tan sig til strid be - re - der og vil bru - ge al sin magt.

Op, en - hver, dra - ger sverd! Fjen - den trod - ser Her - rens hær.

36.

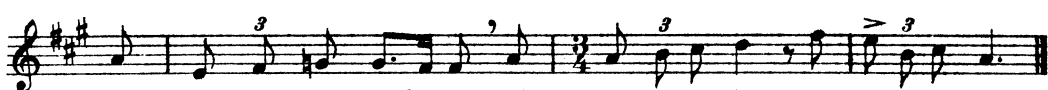
Kom Regn af det høi - e, lad Jor - den op - li - ves som Li - li - e - dal, at

hvad os vor Je - sus har lo - vet, maa gi - ves i tu - sin - de Tal. Han

vil - de det ar - me, for tør - re - de Mod for - fri - ske og læd - ske

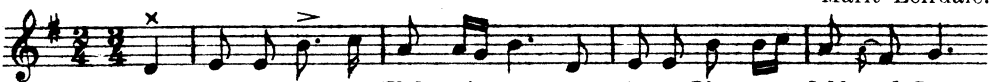

med him - mel - ske Væd - ske af Pa - ra - dis - flod, af Pa - ra - dis - flod.

Pustetegnene efter „lædske“ og „Vædske“ betegner omtrent en Ottendedelspause.

37a.

Marit Leirdale.

Den sto - re hvi - de Flok vi see som tusen Bjer - ge fuld af Snee,

med Skov om - kring af Pal - me - sving for Tro - nen, hvo er de?

37b.

Gurine Nordsæter.

O Kri-sten-ska - re ud paa vagt, og staa ei læn-ge - re forsagt!
Den dov-ne Haand og lunk-ne Aand om - si - der går for - tabt.

37c.

O Kri - sten - ska - re

Variant.

38.

Lars Nordsæter.

Min kri - sten, er dit Kors end svart og
af den al - ler - haar-dest art, lad dig dit taal ei svin-de. Tro,
kjæ-re sjæl, Gud vil dig vel, det skal du vist be - fin - de.

(Jonsen.)

39.

L. N.

O Frel-ser lad dit Sand-heds-ord an - ta - ges At mange
Sjæ - le må af Mørket drages Og kjende dig, sig selv og Livets
vei. Ja, lære ret hvad syndigt er at ha - de Og sig af
Hjertets Grund på dig for - la - de. Du sviger ei.

40.

Nu da til Lyk - ke i Kam - pen, Chri - sten - sjæll
Lad dig ei tryk - ke, her er Im - ma - nu - ell

Gak fri i Sin - de, din Je - sus med dig gaar,
Fat Mod at vin - de, det Alt paa Tro - en staar,

lad Sa - tan fin - de hvad Chri - sti Kraft for - maar!

41.

Synnøve Kvaale.

Hvo e - ne la - der Her - ren raa de, og set - ter fuldt til
ham sin Lid, den vil han fri af al - skens Vaa - de,
og red - de af al Død og Strid, hvo al sin Lid til
Him - len slaar, hans Hus paa san - dig Grund ei staar.

42.

Lars Nordsæter.

Far dog fort, far dog fort, Si - on fort i
li - vets trin, Lad den før - ste brand ei sluk - kes,
skynd dig frem ved da - gens skin, at dig maa - let ei for - ryk - kes,

43a.

Petter Dass.

43b.

Olav Aasmundstad.

Petter Dass.

44a.

Anne Johannesdatter Grimstad.

44^b.

Mari Rudser.

En Gud al - ting re - gje - rer, en
Tro, en sa - lig Daab, en Frel-ser Je - sus kjæ - re, et
Liv - sens Ord, et Haab, en Him - mel med Be - hag, en
Sol Ver - den op - ly - ser, en sid - ste Dom - me - dag.

44^c.

En Gud al - ting re - gje - rer, en Tro, en sa - lig Daab,
en Frel - ser Je - sus kjæ - re, et Liv - sens Ord, et Haab,
en Him - mel med Be - hag, en Sol Ver - den op - ly - ser en sid - ste Domme - dag.

45.

Gun - stig Læ - ser hør vil til, Hør jeg dig for - tæl - le vil
Hvad i for - dum ske - de, Hvor - dan i Be - gyn - del sen
Jor - den samt og Him - me - len Blev av Gud be - re - de.

Petter Dass

TILLEGG

III.

57^b.

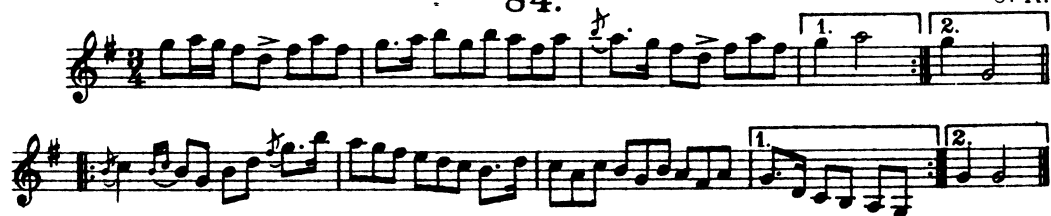
83.

Olav Aukrust.

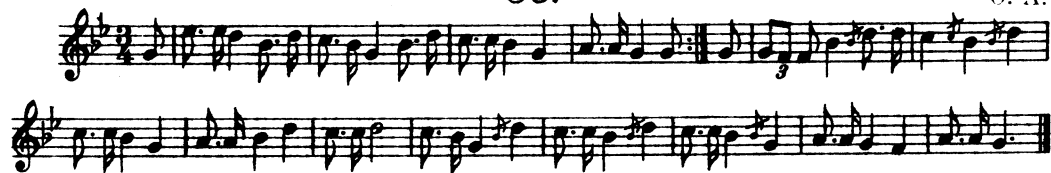
84.

O. A.

85.

O. A.

IV.

22^b.

31^b.

Hein O-la Finn-da-lé kom att i-gjaar, hein sto paa ein stein aa
 stu-ta: Blan-kan daa-sin aa mas-sing-pi-pa,- fæ' e 'kje gjen-ta e
 had-de i-fjol, slæ e sónn baa-de daa-sin aa pi-pa.

37^b.

Vet-le Graameinn' fraa Vaa-gaa kom hit hein kar-ra som ru-pa paa
 vin-ters-ti, den vet-le Graameinn', hein kar-ra, hein kar-ra,¹⁾ hein kar-ra.

¹⁾ med to skarpt uttalte r'er.

V.

23^a.

Mari Holbø.

23^b.

VI.

35^b.

(Variant av sidste del.)

VII.

50^b.

o. s. v.

B.

MELODIER UTENOM 1. UTGAVEN

I. Brurmarsjer.

18 b.¹

Opptegnet av Torger Olstad.

4

5.

1.

2.

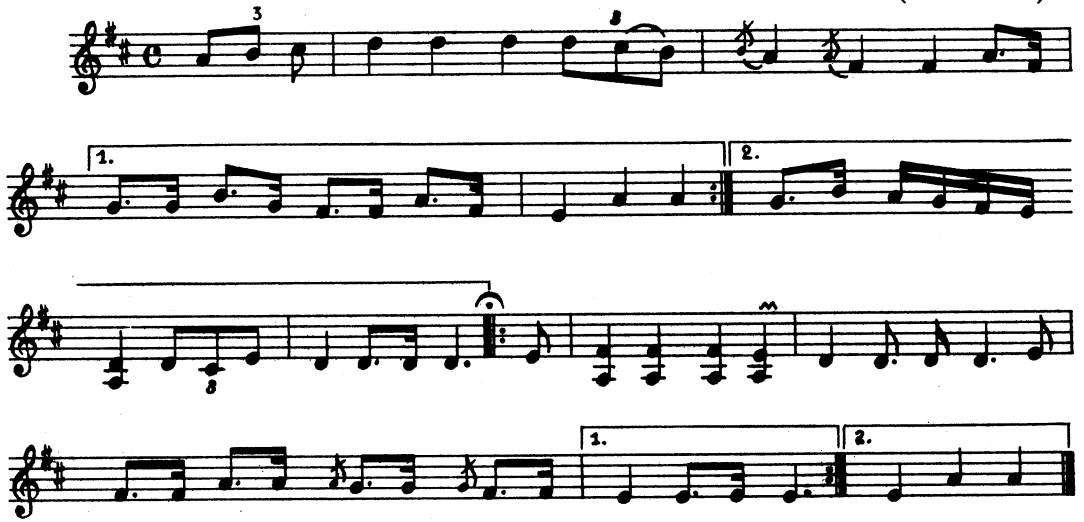
1.

2.

¹ For fløyte og klarinett.

246
20 c.

Olav Eide, Lalm.
(1901—)

25. Heringstad-hallingen.

III. Springleiker.

82b.

Torger Olstad.

86. Gamel-Sjugur.

Torger Olstad.

87.

Ivar Olstad.

88. Forleik.¹

¹ Fysste leiken ette døm ha låte inn brure.

89.

Hans Nygaard.

90.

Nils Andberg, Skjåk.
(1899— .)

91.

Olav Aukrust.

92.

Andberg.

Opptegnet av T. Olstad.

94.

Opptegnet av T. Olstad.

IV. Baansuller.

42.

Andberg.

Ti - te ho sat up - pi høv - mains sæ - te

høyr - de ho der slikt for - on - de - le' eit læ - te

seint um kveld - ein, ti - le um men - nein tram tram

fort Samtu - ra - du - ra - du! Sa - tu - tu - rei - tu rei, du - ra - du!

43.

Barbro Klepp «Aukrustbakken».

Å ør - ni set - te se på hø - gan hell for å

tå - lå ve' me: «Å du må væ - ta d'æ eit

fa - li' for - feill som vi' træt - te ve' mé. Vi' du

træt - te, så trætt, vi' du sit - ja, så sit! Up - pi

busk - om i - dag fi - re fan - te på ra'. Fil - le-

fan - ten hein spel - te på fe - la si.

Olav Aukrust.

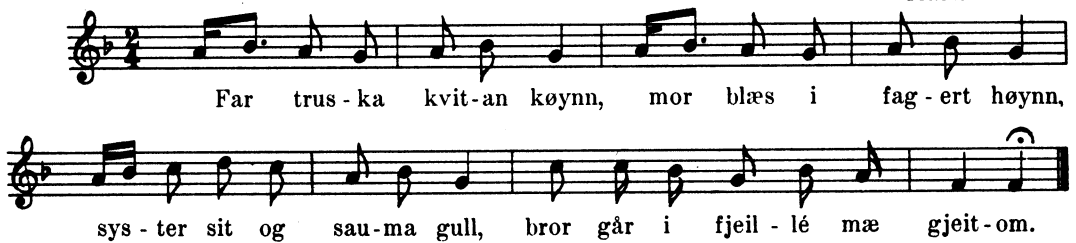
45.

Marit Rudser.

46.

Marit Rudser.

47.

V. Gjætarviser og budeisuller.

34 a.

34 a—35 b: På seljufløyte.

Ivar Olstad.

(Etter faren.)

34 b.

T. Olstad.

35 a.

Fine

da capo al Fine

¹ Spilt på fele.

37.

Ivar Blekastad.

Ke - la Bukk, ke - la Blakk, ke - la li - ten Ne - va - tapp!

Ro - se og Dok - ka, Nyk - la og Sok - ka, Stor - spe - na, Spjau - til,

Fa - ger - leik. Spe - le - mann bur - ti fjel - lom.

38.

I. B.

Su - li, lu - li! Han - ing, Kan - ing kom frå bur - ti haug - om,

fekk eg sjå ein li - ten gut, gjekk og gjæt - te sau - om.

Er han kvit, så slepp han hit, er han grå, så læ han gå; er'n

svart og kvit på bog - om, så læ han gå att i skog - om.

39.

Su - li - lu, Ha - ga - fru, Ju - li - ros,

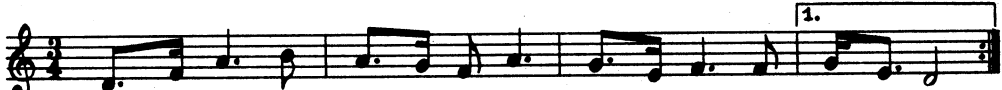

sje - na du? Fa - ger og Fin og Jøf - fel og Min og

Jøf - fel og Jø og Jo - fru!

Ivar Mortensson-Egmund.
(1857—1934)

1.
Hul - dre - bu . . .

2.

41.

I. M.

Kil - le mi Li - re, lan - ge Spi - re, Ø! å Køl å Nøk - kel - pi - ke,

Kil - le mi Lu, Ber - ge - tu, Sil - ke - vi - pe, Ma - ri - seng, Sko - dreng!

42. Kuhull, hørt på Høvringen.

43. Kuhull, hørt på Mysusæter.

44. Geitlåt på fløyte.

Olav Eide.

Etter gamle Knut Braataa.

45. På trefløyte.

Olav Aukrust.

1. og 3. takt rubato særlig utholdt i annen taktdel. Ellers skarp takt.

46.

Olav Aukrust.

47.

Hu - u - lui - lu

48. Huldrevisa frå Sødorp, Fron.

Er - ti og Sver - ti og Sva - ne, Vet - le Kar - du - se og

Kri - ta, ho Sok - ke - to - re og Bri - ta, vet - le Ma - du - se og

Stø-vel-mann, Ma - ri og Ka - ri og Kris - ti - an, Op - stein og
 Her - stein og Ty - ra lok - ka ov - er Rês - my - ra: Kom
 ku, kom kalv, kom kjy - ra! Kom ku, kom kalv og al - le di o -
 ro - le - ge dy - ra! Kom sme' - en fram med hå - mår og tong og
 set - te sitt mer - kje på stu - te - hønn, dæ vold - te den skal - ko - te
 lens - mann; ho Ra - bu - Syn - ne, ho læ - kra - ste Ma - ri, ho
 Bår - ke - bæk - Ka - ri, ho Re - o - lô. Him - att kom 'n O - la,
 lit - en gut - en, seint um kvelln; 'n Ting - en Tors - son, Tor
 Gun - ners - son, Gul - len Gars - son, Gar' - Ragn - hil, Ragn - hil
 Ras - mus - son sat og song bur - ti haug om:
 Rau - te, Skau - te, kom langt i frå li, kom Skinn - feill -
 us - sijn, kom Ull - feill - bus - sijn, kom Ull - feill - brann!

Etter E. Solberg, opptegnet av A. J. Berge.¹

Far - si, Far - si, Fa - ger - li - fe! Kom Troms - li, kom Gjê - koll!

¹ Se merknader side

Hu - de - li hu - de - li hu - de - hu - de - li hu!

Hu - de - li hu hu — hu hu —!

50.¹

Adagio molto.

Fa - ger-li, Fe - bo. Trom - se, kom Jø - køil-le! Ein - si

bjøl - la bær, Rau-køil-le fi - ri fær, ho trø nå før dom

ail - le! Stor - uk - sin å Plen - tin, Blommarstut, Leir-knut,

kor ska 'n Fa-ger-ljot? Dæ va ail - le stor-yk - sin mi - ne

Allegro.

Kel - le mi - ne Mel - le, kom heim - at ut - u fjel - le: Ro - sa å

Da - le, Som - mer å Sa - le, Sil - ka å Sok - ka, Du - ka å

Dok - ka, Stutt - spe - na, Krok - høin, Fa - ger - leik, Lang - sleik;

et - ter trip - pa Nyk - la å Velt - geit. E lok - ka fra myr å te

¹ Se merknader side 96.

Ro-leg-haug frå ail-le o-ro-le-ge dyr-om. Kom ku, kom kalv, kom
 kyr - on Nils Strandberg, Nils Strandberg nå lok - ka e
 fe. Nils Strandberg, Nils Strandberg, nå lok - ka e fe. Vil du
 tå - lå ve me, vil du små - lå mæ me, så 'møt me ve
 le! Bak bus - ka i skug - ga der fin - ner du me.

50 b.

Fa - ger - li, Fe - bot. Trom - se, kom Jo - køil - le, Ein - sid
 bjøil - la bær, Rau - køil - le fi - ri fær, trø for dem ail - le.
 Stor - uk - sin å Plen - ten, Blomme - stut, Leir - knut. Kors - gang,
 Fa - ger - ljot, ¹dæ va ail - le yks - nein mi - ne. Ka - bot,
 Ky - ra, Spri - ke - dok - ka, ky - ra Spra - kus, ky - ra Ro - senkrans, ky - ron.
 E lok - ka frå myr å te Ro - leg - haug frå ail - le de o -
 ro - le - ge dy - rom, kom ku, kom kalv, kom Kyr - on.

1) også:

Dæ va ail - le yksnein mi - ne

Kel - le mi - ne mel - le, kom heim - att ut - u fjel - le, Ro - se å
 Dok - ke, Som - mer å ho Sok - ke, Nyk - le å ho Da - le
 Så - le å ho Sa - le. Stut - spen - na, Krokheim, Fa - ger - leik,
 Lang - sleik. Et - ter trip - pa Nyk - le å ho Velt - geit.
 Nils Strandberg, Nils Strandberg nå lok - ka e fe. Vil du
 tå - lå ve me, vil du små - lå mø me så møt me ve
 le. Bak - bus - ka i skug - ga, der fin - ner du me.

51. Kuløkk fra Skåbu.

Etter Ingeborg Dalsheim,
 opptegnet av Torger Iverstuen.

VI. Bygdeviser etc.

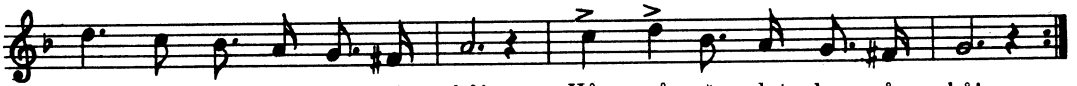
39 b.

T. Olstad.

Hå! med sam-se tak, å - hå.

Hå, nå går det bra, å - hå.

Hå, så let-te'n fram å - hå!

Hå, nå går det bra, å - hå!

Hå, nå er'n nok der, å - hå!

39 c. So song'n Gammel-Erik på stein'n:

Tra - la - la - la - la,

tra - la - la - tra - la

tra - la - la - la - la - la,

tra - la - la - la - la!

40.

T. Olstad.

la

lei - la

----- lei

la

lei - la

lei la

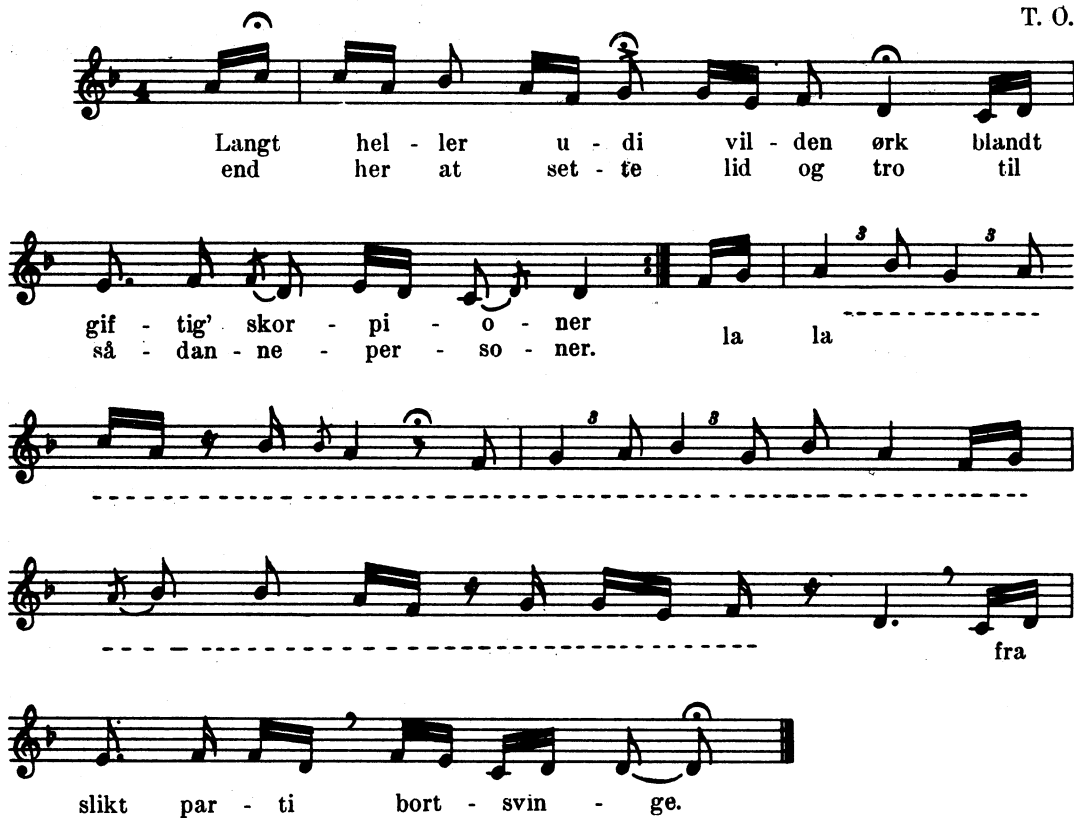
lei la

lei - la.

la - la

- la - lei.

Langt hel - ler u - di vil - den ørk blandt
 end her at set - te lid og tro til

gif - tig' skor - pi - o - ner la la
 så - dan - ne - per - so - ner.

fra

slikt par - ti bort - svin - ge.

42.

Torger Olstad.
 (Etter Sjugur Karistugun.)

Gru - som - me skjæb - be - ne hvad har jeg for -

ø - vet, si - den du al - tid for - føl - ger mig så.

Jeg er af ver - den kjed og al dens u - sel - hed. Mis -

mo - di - ge van - ker u - ro - li - ge tan - ker, u -

ro - er mit sind og for - styr - rer min fred.

herfra fortære og lidenskapelig.

T. Olstad.

Eg sag ein fug - gel med høynn og klør. Hein
Velt - fug - lein já - gå hein nor og sø, der

ha so sto - re ven - gje. Hein va so gul på
vart - 'n få - rann so len - gje.

eill sin kropp, hein ha so vak - re do - no. Så hop - pa'n upp på ein
bjør - ke - topp og prup - pa ei o - ri - me - le' to - ne.

44.

Andberg.

Burt i fjeil - lom går é, burt i fjeil - lom går fé.

Burti i fjeil - lom går fu - ten og skri - var'n på ski - om.

45.

Barbro Klepp.

Kjer - rin - gje sat og kar - va to - bak, Mainn kom heim - att,

druk - kjin va hainn, Slo så det skreill i bo - r'e. Kjer - rin - gje upp frå

rok - ken sprang, ho spor - de Tor - gjer kå - 'n gjor - de:

«Ga - lin ha du vo - ri, ver - re vil du bli, Slik ha du vo - ri

aill di ti'» Sul - la ul - la bå - ne.

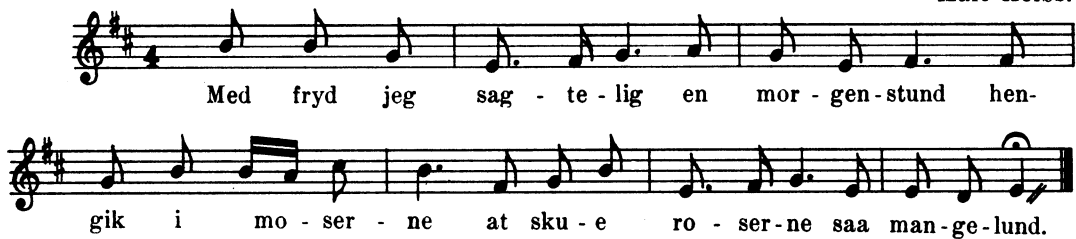

Ru - pa skrat - ta um men-nein¹: Ha du naa-gaa drik - ke ti
 ken-nein? Drikk øl aa brenn - vin, din gal - ning, din gal - ning.
 Drikk du de for full, så kan - ta du som ein tull frå
 om - né aat bo - r'e aa n'i gol - ve mæ skeil - la.

¹ morgenen.

47.

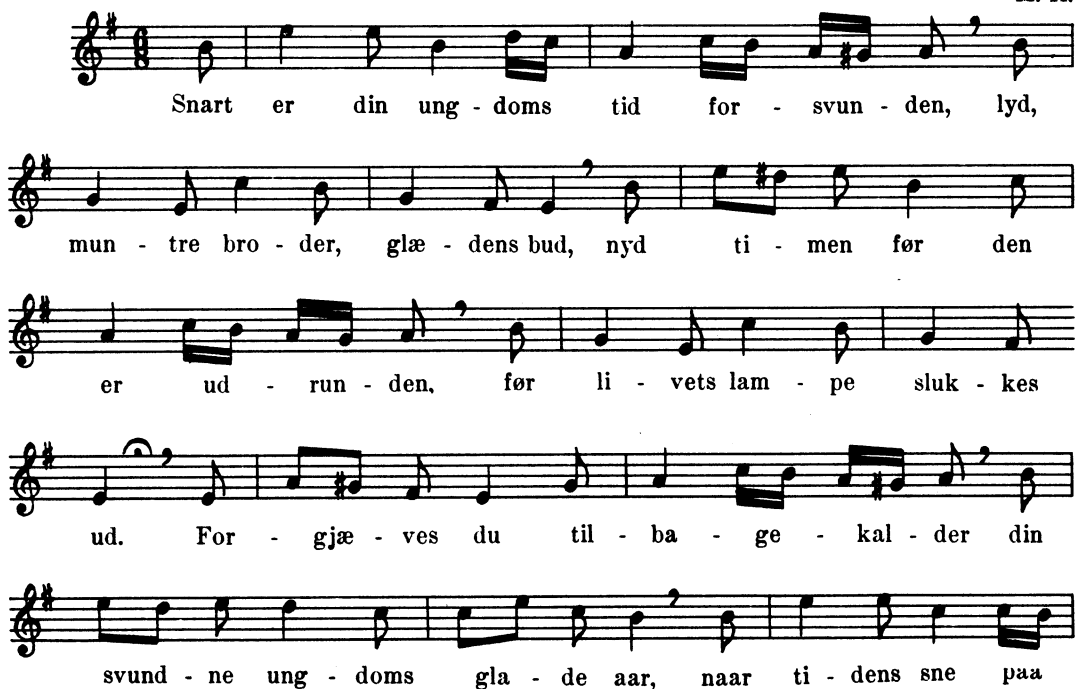
Mari Holbø.

Med fryd jeg sag - te - lig en mor - gen-stund hen -
 gik i mo - ser - ne at sku - e ro - ser-ne saa man-ge-lund.

48.

M. H.

Snart er din ung - doms tid for - svun - den, lyd,
 mun - tre bro - der, glæ - dens bud, nyd ti - men før den
 er ud - run - den, før li - vets lam - pe sluk - kes
 ud. For - gjæ - ves du til - ba - ge - kal - der din
 svund - ne ung - doms gla - de aar, naar ti - dens sne paa

49.

M. H.

50.

M. H.

51. Et «stev» mellom Edvard Storm og hans halvbror Aksel.

Ivar Kleiven.

Aksel: Jeg tror at brænd - vin tje - ner bedst, naar krop - pen gjø - res
Edvard: Den trøst jeg faar av bræn - de - vin, den va - rer kun saa

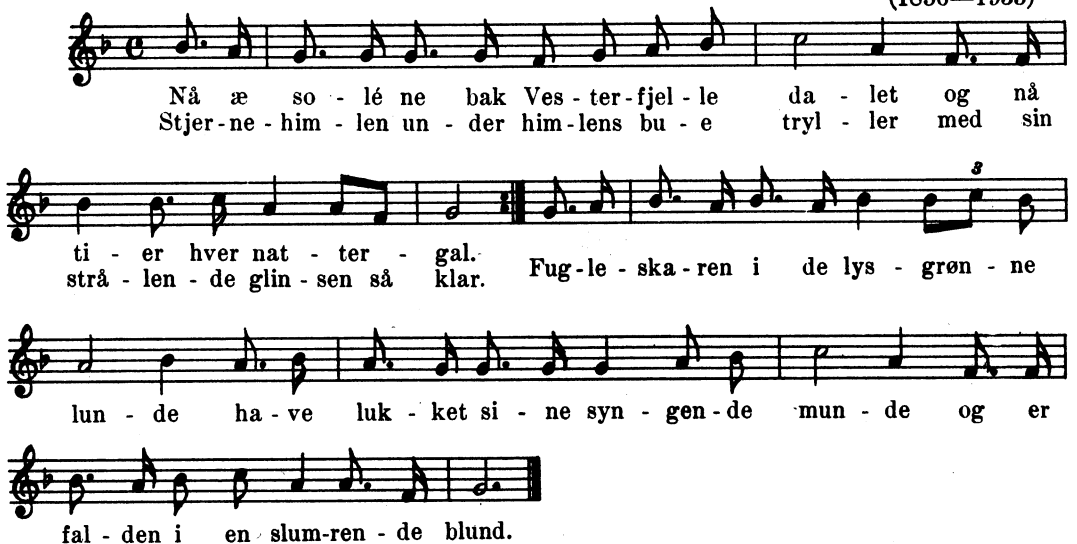
svag; og naar jeg drik-ker al - ler mest, da let - ter det min sag.
 kort; det før - er et for - vir - ret sind, det har det sted - se gjort. Me-
 lan - ko - li gaar af mit sind, saa snart jeg drik - ker bræn - de - vin.
 Du bræn - de - vin! er e - ne god og sæt - ter mand paa fod.

52.

Ola Sveen, Vågå.
(1855—1939)

Fra bor - det hvor den bru - ne mjød i søl - ver - hor - net
 blink - te, Den gam - le Hå - kon Hla - de - jarl en skjæg - løs yng - ling
 vink - te. Det var Half Sten, i sid - ste slag, ved Lom i Gudbrands-
 da - len Han hav - de fien - den ryg - gen vendt og tabt sit skjold paa va - len.
 (Schaldemose)

53.

Anne Bøle, Skjåk.
(1856—1935)

Nå æ so - lé ne bak Ves - ter - fjel - le da - let og nå
 Stjer - ne - him - len un - der him - lens bu - e tryl - ler med sin
 ti - er hver nat - ter - gal. Fug - le - ska - ren i de lys - grøn - ne
 strå - len - de glin - sen så klar.
 lun - de ha - ve luk - ket si - ne syn - gen - de mun - de og er
 fal - den i en slum - ren - de blund.

54. Etter-sull til «Kong Kristian stod ved høien mast».

O Aasmundstad.

Tra - la - la - la - la

55.

O Aa.¹

Pål si - ne hø - no på hau - gen ut - slep - te,
 hø - nun så lett ov - er hau - gen sprang. Pål kun - de vel på
 hø - nom for - nem - me at re - ven var u - te med rum - pen så lang.
 Klukk, klukk, klukk! sa hø - na på hau - gen. Nå tør eg
 Pål han sprang og reng - de med au - gom.
 in - kje ko - me heim - att åt - 'n mor.

¹ Opptegnet
 av Ivar Blekastad.

56. «Smædevise om menuetdansere av lavere stand.»

No vil ho A - ne dan - se me - lo - vit,
 no bli det mo - ro, sjaa paa 'o litt, kin - ka¹ paa ræ - va,
 skaa - paa se te lik - som dei an - dre sto - re.

¹ Som kalvein naar døm ska te aa hoppe i kalvbingen.

O. Aa.

Jeg nok til - ful - de har er - fa - ret at
 hvor - for jeg ei er ble - ven spa - ret; jeg
 ver - den er en sør - ge - dal, som og til ful - de
 reg - nes må blandt de - res tal,
 mal har prø - vet al falsk - hed, tro - løs - hed og svig som
 skam - me - lig med mig er ø - vet, hvor - for jeg her be - kla - ger mig.

58. «Smædevise fra ca. 1812—15.»

M. P. Nordrum.

Gulbrand Fly - e står og ly - e: Ses - sil Kjinn, slepp me
 inn! Det rus - ker og det reg - ner på blank - hat - ten min, ja det
 rus - ker og det reg - ner på blank - hat - ten min.

59. Sull.

Mari Aukrust.

Fine
Da capo al Fine

60. Sull.

Olav Aukrust.